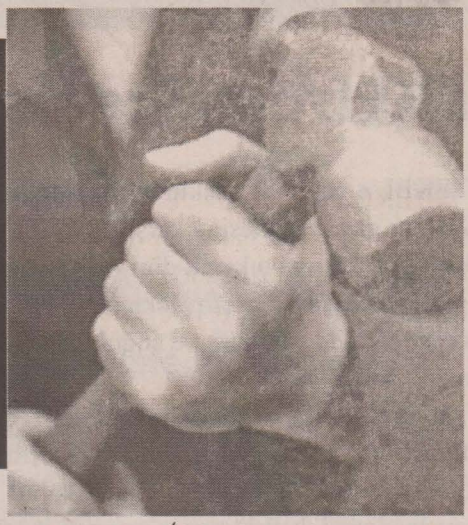
Sınıfa karşı sınıf!

Bursa İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı 522 - Ocak 2010

Tekel işçileri gelecekleri, hakları ve onurları için direniyorlar...

Tekel işçileriyle eylemli dayanışmayı yükseltelim!

Direnişteki TEKEL işçileriyle dayanışma çağrısı yapan Bağımsız Devrimci Sınıf Platform'unun (BDSP) konuya ilişkin açıklamasını yayınlıyoruz...

Ülkenin dört bir yanından Ankara'ya gelen Tekel işçileri işyerlerinin kapanmasına karşı çıktıkları ve özlük haklarına sahip çıkmak adına direniyorlar. Tekel işçileri sadece kendi hak ve talepleri uğruna değil milyonlarca işçi ve emekçi adına direniyorlar.

Tekel işçileri, özelleştirme saldırısı sonucu fabrikaları kapanan, sokağa atılan, işsiz kalan onbinlerce işçi adına direniyorlar.

Tekel işçileri, asgari ücret adı altında 546 milyona yoksulluk ve sefalet içinde debelenen milyonlarca işçi adına direniyorlar.

Tekel işçileri, kapitalizmin krizi nedeniyle işsizler ordusuna katılan, işten atılan, sayıları her geçen gün daha artan işsizler adına direniyorlar.

Tekel işçileri, işgüvencesi isteyen 4B, 4C, sözleşmeli, taşeron, ücretli işçi ve emekçiler adına direniyorlar.

Tekel işçileri, çifte baskı ve sömürüye maruz kalan kadın işçiler adına direniyorlar.

Tekel işçileri, işçi sınıfının onuru için direniyorlar.

Tekel işçileri Türkiye işçi sınıfı adına direniyorlar. Tekel işçilerinin mücadelesi bizlerin mücadelesidir. İşçi sınıfını yıllardır sırtından hançerleyen Türk-İş bürokratlarının Tekel işçilerinin mücadelesini sahiplenmesi mümkün değildir. Yıllardır hükümet olan ve yaptıkları uygulamalarla, çıkardıkları yasalara patronlara hizmet eden, işçi sınıfına açlık, yoksulluk, işsizlik dayatan CHP, MHP vb. düzen partilerinin milletvekilleri Tekel işçileriyle dayanışamaz.

Tekel işçilerinin gerçek dostu yine işçi sınıfıdır, devrimcilerdir. Tekel işçileriyle eylemli dayanışmayı yükseltmek tüm işçi ve emekçilerin görevidir, boynunun borcudur. Bulunduğumuz her alanda Tekel işçileriyle dayanışmak için toplantılar düzenleyelim, basın açıklamaları gerçekleştirelim, yürüyüşler, dayanışma geceleri, imza kampanyaları yapalım. Ama hepsinden önemlisi işçi sınıfının en önemli silahı olan üretimden gelen gücümüzü kullanalım. Bir saatlik, bir günlük iş bırakma eylemleriyle, iş yavaşlatmalarla, grevlerle sermaye devletine ve hükümetine gözdağı verelim.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

TEKEL'de direniş kazanacak!

TEKEL'e bağlı 40'ı aşkın işletmenin kapatılıp özlük haklarının gasp edilmesine karşı 15 Aralık 2009 sabahı Ankara sokaklarına çıkarak dört bir yanı eylem alanına çeviren TEKEL işçilerinin Ankara nöbeti Türk-İş Genel Merkezi önünde yağmura ve soğuk hava koşullarına rağmen kararlılıkla sürüyor.

Türkiye'nin çeşitli illerindeki TEKEL'e bağlı işletmelerden Ankara'ya akan işçiler, sermaye hükümetinin önerdiği 4-C köleliğini kabul etmeyeceklerini, kadrolu ve güvenceli iş talepleri karşılanana kadar direnişlerine devam edeceklerini, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer'in yaptığı "eyleme son verin geri dönün" çağrısına da "Ölmek var dönmek yok", "Kefenleri giydik geri dönüş yok" sloganlarıyla yanıt vererek kendilerine sunulan 4 –C köleliğini (10 ay yerine 11 ay maaş ve maaşların da 658 TL yerine 772 TL'den başlayacağı) kabul etmeyeceklerini bir kez daha haykırmış oldular.

Gerek itfaiye işçileri, gerekse demiryolu işçileri gibi polis zorbalığına ve saldırılarına maruz kalan TEKEL işçileri yine boyun eğmediler. Polisin gaz bombalarına ve coplarına karşı direnişlerini savundular. Devlet ve polis tarafından yürütülen tüm baskı ve zorbalığa karşın geri adım atmadılar.

Diğer yandan olumsuz hava koşullarına rağmen Türk-İş Genel Merkezi önündeki bekleyişlerini sürdüren işçilerle sınıf dayanışması da büyüyor.

Toplumun hemen her kesiminden TEKEL işçilerine destek ziyaretleri ve dayanışma eylemleri gerçekleştiriliyor.

TEKEL işçileri, geri dönmemek üzere başladıkları direnişlerindeki kararlılığı da bir kez daha gösterdiler. 6 Ocak günü yapılan referandumla, oy kullanabilen 8 bin 180 kişiden yalnızca otuz işçi direnişin bitirilmesi yönünde oy kullandı. Geri kalan 8 bin 150 işçi ise 4/C köleliği karşısında talepleri kabul edilene kadar direneceklerini beyan etti.

Direnen TEKEL işçileri, diğer tüm sınıf kardeşlerinden eylemli dayanışma bekliyorlar. Çünkü TEKEL direnişi tüm işçilerin direnişidir. Sermayenin saldırıları karşısında direnen TEKEL işçileri tüm işçi sınıfının hakları için direnmektedir.

Karadeniz Dereleri Özgür Akacak!

Livane Kültür ve Sanat Derneği 2 Ocak günü yaptığı eylemle Karadeniz'de yapılmak istenen Hidro Elektrik Santrallerine (HES) karşı mücadele çağrısı yaptı. Dernek Binası önünde yapılan açıklamada şunlar ifade edildi:

İkizdere, Fındıklı Abu-Çağlayan, Arılı, Pisğala, Çayeli Senoz, Papart, Yusufeli, Fırtına, Hemşin, Trabzon, İspir, Rize, Artvin, Amasya, Ordu ve Giresun bölgelerinde firmaların 341 HES yapmak için başvuruda bulunduğu belirtilirken, 73'ünün yapımına izin verildiği, 72'sinde çalışmalara halen devam ettiği, 17'si için se mahkemelerce durdurma kararı verildiği vurgulanan açıklamada yüzyıllardır üzerinde yaşadıkları vadilerinin para için katledilmek istendiği belirtildi.

Açıklama 'Su ve çevre hakkımızı sattırmamak, memleketimize sahip çıkmak için elimizden geleni ardımıza koymayacağız' denilerek duyarlı tüm kurumlar mücadeleye çağrıldı. İlerici kurumların da destek verdiği eylem çekilen horonlarla sona erdi.

Milyonlar sefalet ücretine mahkum edildi...

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Geçtiğimiz ay, yine bir oyuna tanık olduk. Her yılın aynı döneminde aynı oyuncularla oynanan bir ortaoyunuydu bu. Önemli de bir oyun tabi. Zira oyunun sonucu sadece oyuncuları değil, hemen herkesi iyi ya da kötü etkiliyor.

Oyunun içeriği de belli: On beş adam bir araya geliyor (bu sene olduğu gibi, beşi olmayabiliyor bazen), yaklaşık 70 milyon insanın geçiminin nasıl olacağının kararını veriyor. Ama maalesef her oyun, sonunda açlık ve sefalet getiriyor bu yaklaşık 70 milyon'a.

Yabancısı olduğunuz bir şey anlatmıyoruz. Çok iyi bildiğiniz bir şeyi anlatıyoruz aslında: "Asgari Ücret Tespit Komisyonu" denen şeyi. 5'i işverenleri, 5'i hükümeti ve 5'i de işçileri(!) temsil eden 15 kişiden oluşuyor bu komisyon. Patronlar adına TİSK, işçiler adına da Türk-İş yer alıyor komisyonda. Fakat Türk-İş bu oyunu beğenmediği için çekilebiliyor bazen bu komisyondan; bu sene olduğu gibi. Peki mücadele? Şimdilik yok öyle bir şey!

Geçen ay sonunda çalışmalarını tamamlayan komisyon yeni zam oranlarını açıkladı: 2010 yılının ilk altı ayı için %5.2, ikinci altı ayı için de %4.3! Yani, şimdiye kadar 546,48 lira olan asgari ücret, bundan böyle, ilk altı ay 577,01 lira, ikinci altı ay da 599,58 lira olacak.

Peki bu ülkede açlık ve yoksulluk sınırlarının kaç liralardan başladığını bilmeyen var mı? Ya da en temel ihtiyaç maddelerine yapılan ardı arkası kesilmeyen zamlardan haberdar olmayan kaldı mı? Öyleyse asgari ücrete yapılan bu zam "kaşıkla verip kepçeyle almaktan" başka ne olabilir?

Bir avuç insanın, yaklaşık 70 milyonu açlık ve sefalete mahkum eden bu kararları alırken yukarıda sorduğumuz soruları düşünmemelerinin nedeni ne olabilir? Örgütsüzlük! Bizlerin, işçi ve emekçilerin, örgütlü bir güç olarak ortaya çıkamamamız. Nasırlı yumruklarımızı bu ortaoyunun oynandığı masaya vuramamamız.

Sadece asgari ücret konusunda da değil. Sermaye sınıfının tüm saldırılarına karşı örgütlü bir mücadele vermedikçe dayatılan bu açlık, sefalet ve sömürü koşullarını değiştirmemiz mümkün olmayacaktır.

Kapitalist sömürüye, yoksulluğa, açlığa karşı elele, mücadeleye!

Gıda sektöründe çalışan bir işçiyim. Çalıştığım işyerlerinde süresiz çalışma, esnek çalışma gibi yasal olmayan ancak patronun uyguladığı keyfi kurallar var. Üstelik çırak-kalfa-usta ilişkisinin en yoğun yaşandığı sektörlerden biri.

Kapitalist sistem, sömüreceği işçileri kadın-erkek, çocuk-yaşlı-genç demeden ağır koşulları dayatarak çalıştırıyor.

Kapitalist sistem tamamen insan emeği sömürüsü üzerine kurulmuştur. Sistem için önemli olan üreten (insan) değil üretilen üründür ve bu ürünlerden nasıl daha fazla kar elde edilebileceğidir. Ürettiğimiz ürünleri dahi para karşılığında alıyoruz.

İşe yeni başlayan, mesleki bilgisi olmayan işçi arkadaşlarımızın yasal olan haftalık izinlerine dahi saldırıyorlar. Hatta şiddet bile uygulandığı oluyor ve daha birçok hak gaspları da. Ama bunun gerisinde, patronların bu kadar ileri gidebilmelerinin arkasında iş yerlerinin dışında, fabrikaların veya atölyelerin dışında büyük bir işsizler ordusunun olması yatıyor. Biz bütün işkollarından işçilerin birlik ve beraberlikten yoksun olmamızdan kaynaklanıyor. Biz işçiler birlikte olursak, omuz omuza verirsek saldırılara ve hak gasplarına karşı bilinçli bir kalkan oluruz emeğimizi sömürenlere ve satanlara karşı.

Kapitalizm yeri geldiğinde işçi kanı dökmekten bile geri çekilmiyor. En son olarak Mustafakemalpaşa'daki maden ocağında meydana gelen grizu patlamasıyla yaşamını yitiren 19 işçinin çalışma arkadaşlarıyla yapılan röportaj, kapitalist sistemin bu konuda ne kadar ileri gidebileceğinin somut bir kanıtı oldu. Yaşanan işçi ölümlerinden sonra medyaya yansıyan maden ocağında alınması gereken önlemlerin alınmaması ve patronun daha fazla kar elde edebilmek için gerekli denetimleri yaptırmaması da ek bir örnekti.

Biz işçiler kapitalizmin sömürüsüne, yoksulluğa, açlığa karşı elele, devrimci mücadele vererek onları yok edebilir, insanca yaşayabileceğimiz günleri kurabiliriz.

Genç bir gıda işçisi

İşten Atmalar Yasaklansın Platformu'nun çalışmalarından...

Bursa'da bir süre önce kurulan "İşten Atmalar Yasaklansın Platformu" çalışmalarına devam ediyor. Bursa'nın çeşitli yerlerinde imza standları açarak işten atmaların yasaklanmasını isteyen platform, bunun yanında M. Kemalpaşa'daki patlama ve ölen işçilerle ilgili eylem ve ziyaret de örgütledi.

Platform, ayrıca, 13 Aralık günü kriz ve buna bağlı olarak yaşanan işten atılmalarla ilgili işçi forumu düzenledi. Saat 17.00'de Ördekli Kültür Merkezi'nde yapılan ve 200'e yakın kişinin katıldığı forumda, salona "İşten atmalar yasaklansın! İşsize iş! Bursa Platformu" pankartı asıldı.

Açılış konuşması, Bursa Mustafakemalpaşa'da yaşanan patlamada 19 işçinin yaşamını yitirmesinin nedenlerinin teşhir edilmesiyle başladı. Forumun yapıldığı günün aynı zamanda Erdal Eren'in ölüm yıldönümü de olduğu belirtilerek tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Yaraşır: Krize karşı bireysel öfke toplumsal öfkeye dönüşmeli

Panelistlerden ilk sözü Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır aldı. Yaraşır, kapitalist kriz ve bugün ortaya çıkan krizin tarihsel kökeni üzerine bir sunum yaptı.

Emek-sermaye çelişkisini aktararak kapitalizmde üretimin kolektif olarak yapıldığını fakat üretim araçlarının özel mülkiyetin elinde olduğunu belirten Yaraşır, sermayenin yapısının canlı emek ve cansız emek üzerine kurulu olduğunu söyledi. Yaraşır, bu konuyu örnekler vererek açıkladı.

Bugün yaşanan krizin 1873-1893 sürecindekine benzer olduğunu ve köklerinin 1974-75 yıllarına dayandığını belirten Yaraşır, o dönemde yaklaşık 1,5 milyar insanın kapitalist sisteme entegre edilmesinin bunda etkili olduğunu ve gelinen yerde de bu büyük bunalımın bir depresyon aşamasına geldiğini söyledi. 2008'de patlayan krizin finans sektöründen reel sektöre sıçradığını belirttikten sonra krizlerin kapitalizmin doğasında varolduğunu sözlerine ekleyen Yaraşır, kapitalist kriz tiplerini kısa dönemli krizler ve büyük bunalımlı krizler olarak iki başlık altında topladı.

Bugün yaşanan krizin de büyük buhranlı bir kriz olduğunun altını çizdi.

Kapitalizmin tarihi boyunca yaşadığı ve yaşamakta olduğu krizleri anlatan Yaraşır, bunların nedenleri ve sonuçları üzerine kapsamlı bir açıklama yaptı. Kriz dönemlerinin sonucunda iki olasılığın ortaya çıktığını ve bunların da devrimin imkanı ve karşıdevrim tehdidi olduğunu belirtti.

Ardından sözü Türkiye'ye getirdi ve işsizlik sorununa değindi. 2010 yılında Türkiye'de 7,5-8 milyon işsiz olacağını tahmin ettiğini söyleyerek işsizlerin örgütlenmesinin önemine değinen Yaraşır, üst kimlik olarak tanımladığı sınıf kimliğinin içselleştirilmesinin önemine vurgu yaptı. Bursa'da bir kent grevi beklediğini ve bunun potansiyelinin de olduğunu belirtti.

Kriz dönemleriyle beraber kapitalizmin kendisini yeniden yapılandırmaya gittiğini ve bunun sınıf hareketinin yeniden yapılandırılmasını doğurduğunu belirten Tez-Koop-İş Eğitim Danışmanı, işçi sınıfının krize karşı ne yapması gerektiği konusunda bilincinin açık olması gerektiğini, işgal, grev ve direniş gibi eylemlerin yanında çeşitli örneklerle ortaya çıkan bireysel öfkenin toplumsal öfkeye dönüştürüldüğünde sistemin alaşağı edilebileceğini söyledi. Yaraşır, sisteme

sessiz kalmanın onun suç ortağı olmak demek olduğunu söyleyerek sözlerini noktaladı.

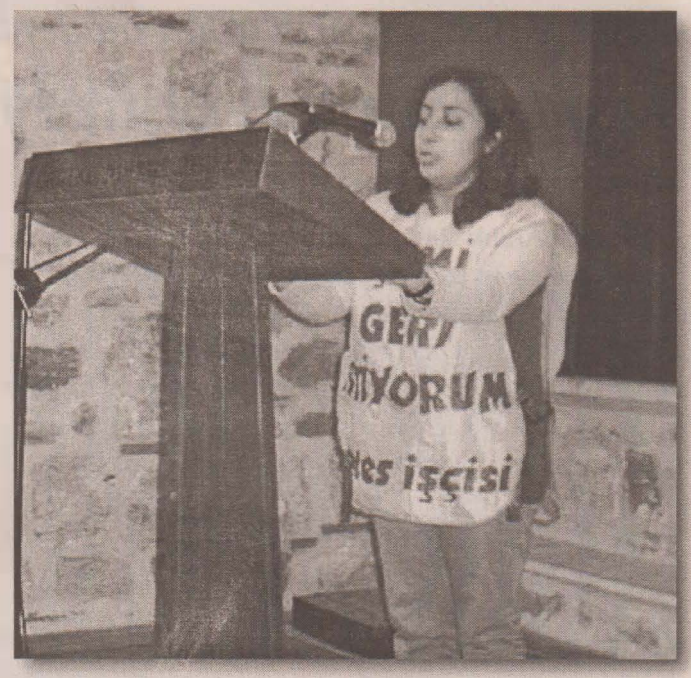
Ardından Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) Genel Başkanı Metin Burak konuşma yaptı. Burak, sözlerine Mustafakemalpaşa'da meydana gelen grizu patlamasının sorumlularının devlet ve kapitalistler olduğunu belirterek başladı. Bu patlama üzerinden kapitalistlerin ve devletin teşhirini yaptı ve sorumluların cezalandırılmasını istedi. Ayrıca 25 Kasım'da gerçekleşen grevin ardından yaşanan saldırıları aktararak KESK yöneticileri üzerindeki baskıların son bulmasını istedi.

Kapitalizmin ve krizlerinin tarihi üzerine kısaca bir değinme yapan Burak, krizin Türkiye'ye yansımalarını ve bunun somut örneklerini anlattı. Devlet ve tüm organlarının işçi sınıfına karşı olduğunu ve mücadelesinin önüne engel olduğunu söyleyerek işsizliğin işçilere korku saldığını hatırlattı. Sermayeye karşı örgütlü mücadelenin gerekliliğine vurgu yaparak kriz karşısında örgütsüz bir işçinin içine düşeceği durumu somut örneklerle açıkladı. Burak'ın konuşmasının ardından panelin ikinci bölümüne geçilmek üzere ara verildi.

Kürsü işçilerindi

İkinci bölümde kürsü işçilere bırakıldı. İlk sözü direnişinin 214. gününe ulaşan Entes işçisi Gülistan Kobatan aldı. Kobatan'ın kürsüye çağırılması sırasında salonda "Direne direne kazanacağız!" sloganı atıldı. Entes patronunun kriz bahanesiyle kendisini işten attığını ve kendisinin de işten atmalara karşı sergilediği duruşun işçi sınıfına örnek olması gerektiğini belirten Kobatan, bu tutumunun havzada ve Entes'te ortaya çıkardığı sonuçları anlattı. Entes patronunun emek düşmanı yüzünü teşhir ederek direnişinin sorunlarına değindi, sınıf dayanışmasının eksik kaldığını, çünkü bu direnişin yeterince anlaşılamadığını ifade etti. Meha Tekstil deneyiminden de söz eden Kobatan, hukuksal mücadelenin yanında fiili-meşru mücadelenin önemine vurgu yaptı. Kobatan'ın konuşması "Zafer direnen işçilerin olacak!" sloganıyla karşılandı.

Kürsüden ikinci olarak grevdeki Asemat fabrikasının baştemsilcisi Yusuf Yıldız söz aldı. 31 Aralık 2008'den beri grevde olduklarını belirten Yıldız sınıf dayanışmasının eksikliğine vurgu yaptı. İlk 1.5 ay içerisinde yapılan üç ziyaretin ardından tamamen yalnız bırakıldıklarını belirterek grevci işçilerin yaşadığı maddi ve manevi zorlukları anlattı. Yıldız sınıf

dayanışmasının eksikliğine ve yükseltilmesi gerektiğine tekrar vurgu yaparak konuşmasını bitirdi. Yıldız'ın konuşması "Asemat işçisi yalnız değildir!" sloganıyla karşılandı.

Yine Asemat'taki direnişçi işçilerden Fırat Yıldırım'ın yaptığı konuşmada fabrikada yaşanan süreç anlatıldı. Yıldırım, sendikaların işçilere sınıf bilinci vermediğini belirtti ve "Yaşasın onurlu mücadelemiz" sözleri ile konuşmasını bitirdi. Yıldırım'ın konuşması da "işçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganı ile karşılandı.

İşten atılan Asemat eski baştemsilcisi Erkan Özkan da söz alarak grev sürecini anlattı. Sınıf dayanışmasının eksikliğine vurgu yapan Özkan, sendikal bürokrasiye de değinerek konuşmasını sona erdirdi.

Direnişçi işçilerin konuşmalarını tamamlamasının ardından panel çeşitli sektörlerde çalışan işçi ve kurumlar adına yapılan konuşmalarla devam etti.

Konuşmaların bitmesiyle soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde Volkan Yaraşır ara akımların döneminin bittiğini, şimdi yapılması gereken tek şeyin sınıf devrimciliği olduğunu vurguladı. Yenilenen sınıf hareketine eski reflekslerle cevap verilemeyeceğini bu anlamda da siyasal öncünün kendini yenilemesi gerektiğini söyleyerek konuşmasını bitirdi. Metin Burak da "Herkes, Gülistan yoldaş gibi işten atma saldırılarına karşı gösterdiği tutumu gösterebilmiş olsaydı patronlar kriz bahanesiyle işçileri işten atmaya cesaret edemeyeceklerdi" dedi ve Entes ve Asemat işçilerine desteklerini sunarak sözlerini bitirdi.

Atölyelerden, fabrikalardan madenlere...

Kapitalizm işçi öğütüyor!

Tarih 29 Aralık 2005. Bursa'da kurulu bulunan Özay Tekstil adlı tekstil atölyesi yürek burkan çığlıklara ev sahipliği yapıyor gece vardiyasında. Patron, gece vardiyasında çalışan kadın tekstil işçilerinin üzerine kapıları kilitleyerek çıktı. İçeride yangın çıktı ve kapılar kilitli olduğu için kaçma şansı bulamadı işçiler. Bunun sonucu 5 kadın işçi acı bir şekilde, yanarak yaşamını yitirdi.

İşçilerin ölümüne neden olan patron mahkeme tarafından da suçlu bulundu. Ancak yaptığı çok düşük miktardaki ödeme karşılığında kefaletle serbest kaldı. İlk başta sorumluları cezalandıracakmış gibi hareket eden mahkeme, ölen işçilere maddi bir bedel biçti ve katliamın sorumlusu olan patronu serbest bıraktı.

Tarih 10 Aralık 2009. Yer bu kez bir maden ocağı. Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine 30 kilometre uzaklıktaki Bükköy Madencilik İşletmesi'nde gece meydana gelen grizu patlamasında 19 maden işçisi yaşamını yitirdi. Öncesinde adeta "geliyorum" diyen bu "iş kazası" ihmaller zincirinin ardından geldi. Üretimdeki maliyeti en aza indirerek karını arttırmak isteyen işletme sahibi, iş güvenliği için gereken önlemleri almayarak işçilere ölümün davetiyesini çıkarmıştı. Ve sonunda ölüm randevusuna sadık kalarak 19 maden işçisinin yaşamını sonlandırdı.

Patlamanın ardından davalar açıldı. Sorumlular yargılanacaktı sözde. Ama mahkeme işletmeyi geçici bir süreliğine kapatmakla yetindi. Üstelik yine ölen işçiler için bir fiyat biçildi. Ailelere kan parası verilmesi önerildi. Böylece herkes mutlu olacak ve katliam unutulacaktı. Ama aileler bunu kabul etmeyerek insanlık onurunun ne demek olduğunu bir kez daha hatırlatmış oldular.

Bunlar yaşanan tek örnekler değil elbette. Ülkenin hemen her yerinde benzer iş cinayetleri yaşanıyor. Bunlar şehrimizde meydana gelen iki çarpıcı örnek yalnızca. Patronların kar hırsı, gerekli iş güvenliği önlemlerini almamaları, işçilerin yaşamının hiçe sayılması... Devletin gerekli denetimleri yapmaması, iş cinayetlerinden sonra bile sorumluları gerektiği gibi yargılayıp cezalandırmaması, daha da ileri giderek, ölen her işçiye bir fiyat biçmesi ve patronları bu fiyatı ödeyerek serbest bırakması... İşte patronların ve devletin kesişme noktalarından yalnızca biri. İşte kapitalizmin görünen ve vahşi yüzü.

Ama bir de "başka yüzler" var yaşamda. İşçi ve emekçiler ya bu "başka yüzü" görecekler ya da kapitalizmin vahşi yüzüne bakmaya devam edecekler. Bu "başka yüz" ne mi? İşçi sınıfı iktidarı, sosyalizm...

Açlık, sefalet ve yoksulluk kaderimiz değildir!

Merhaba kardeşler...

Sermayenin biz işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü, planlı ve kapsamlı saldırılarının pervasızca uygulandığı 2009 yılını geride bıraktık. Bu saldırılarını 2010 yılında da sürdüreceklerini, daha yeni yılın ilk gününde hayat geçirdikleri zamlarla göstermiş oldular.

Asgari ücrete yaptıkları 24 TL'lik sadaka zammını, henüz cebimize girmeden benzine ve TEKEL ürünlerine yapılan zamlarla geri aldılar. Böylelikle bir kez daha biz işçi ve emekçilerle dalga geçmiş oldular. Kriz döneminde "aynı gemideyiz" diyenler, bizleri açlığa, yoksulluğa, işsizliğe mahkum edenler yine karlarına kar kattılar.

Kısacası yaşamlarımız ve iş koşullarımız değişmeyecek, hatta bundan sonra daha da kötüye gidecek, tabii ki suskun kaldıkça. Metal, petrokimya, tekstil, inşaat, kısaca çalıştığımız her sektörde sabahtan akşama kadar köle gibi çalışmamıza, patronların karlarına kar katmamıza rağmen yine yoksullukla karşı karşıya kalan bizleriz. Sanki açlık, sefalet ve yoksulluk kaderimizmiş gibi. Oysa ki, gözle görülen her şeyi, fabrikaları, okulları, hastaneleri, köprüleri, uçağı, gemiyi, bizler üretmemize rağmen, bu değerleri yaratmamıza rağmen, açlık, sefalet ve yoksulluk asla kaderimiz olmamalı, değil mi kardeşler?

Şimdi söyleyeceklerim, elbette sizler için yeni şeyler değil ama tüm yaşadıklarımız başta kendimize olmak üzere birbirimize olan güvensizliğimizden kaynaklanıyor. Ve bu koşullar, bizler elimizi birleştirmediğimiz, kenetlenerek mücadele etmediğimiz sürece de değişmeyecek.

Bizle bugün için hayata farklı pencerelerden bakabilir, farklı ideoloji ve siyasi düşünceler de olabiliriz. Kimimiz Kürt, kimimiz Türk, Alevi veya Suni, sağcı veya solcu olabiliriz. Fakat hepimizin ortak çıkarı ve tasası aynıdır. İyi bir iş, insanca bir yaşam için ücret, çocuklarımızı iyi giydirmek, iyi içirmek, yaşlandığımızda iyi bir emeklilik vb. şeyler isteriz. Birbirimizden farkımız olmayarak, aynı olumsuz koşulları paylaşarak yaşıyoruz. Çalıştığımız tüm sektörlerde kimliğimiz, düşüncelerimiz, mezhebimiz farklı olsa da aynı sömürü koşullarına maruz kalıyoruz. Kriz bahanesiyle birlikte işten atılıyoruz. Sorumlusu olmadığımız krizin faturasını

birlikte ödemeye zorlanıyoruz. Yani, kısacası, sermaye patronlarının aç gözlülüğü kendini yaşamımızda gösteriyor. Ve sermaye düzeni, yani kapitalist sistem devam ettikçe bizim isteklerimiz gerçekleşmeyecek. Birey olarak istesek de vermeyecekler. İstediğimiz gibi bir yaşam koşullarını ancak ve ancak mücadeleye atılarak alabiliriz. Krizin faturasını ödememek istiyorsak, insanca bir yaşam, insanca çalışma koşulları istiyorsak mücadeleden başka çıkar yolumuz yok.

Sermaye sınıfının bizlere yönelik planlı ve kapsamlı saldırılarının arkasında biz işçi ve emekçilerin dağınıksızlığı, örgütsüzlüğü yatmaktadır. Dağınıklılığımız ve örgütsüzlüğümüz onları bugün için güçlü kılıyor. Bizler tam da bu dayatmalara birlikte ve örgütlü bir tarzda karşı koyarsak, saldırıların tamamını olmasa da, en azından bir kısmını frenleyebiliriz.

Kardeşler!

Tüm zenginlikleri bizler, emeğimizle, alınterimizle yaratıyorsak, bizleri kölece yaşam koşullarına maruz bırakan sermayeye ve onun asalak patronlarına, yani kapitalist sisteme bir sözümüz olmalı. Doğası gereği insanın insan tarafından sömürülmesi olan bu düzenden bir beklentimiz olmamalı. Onlar nasıl kendi kurulu düzenlerinin çıkarları için hareket ediyorlarsa, bizler de, kendi sınıf çıkarlarımız için bir an önce harekete geçmek zorundayız. Bunun için gerekirse dişe diş bir mücadeleye atılmalıyız. İnsanca bir yaşam, özgür bir gelecek için sesimizi, gücümüzü ve mücadelemizi birleştirmek zorundayız. Açlığın sefaletin ve yoksulluğun kaderimiz olmadığını unutmayalım.

Bursa'dan sınıf bilinçli bir işçi

TEKEL işçisi yalnız değildir!

TEKEL'e bağlı işletmelerin kapatılarak özlük haklarının gasp edilmesine karşı Ankara'daki direnişlerini sürdüren Tek Gıda-İş Sendikası üyesi TEKEL işçileriyle dayanışma eylemleri artarak sürüyor. Cuma akşamları düzenlenen AKP yürüyüşlerinde işçilerin öfkesi ve kararlılığı hakimdi.

8 Ocak'ta yapılan eylemde Fomara Meydanı'nda toplanan Türk-İş Bursa Sendikaları AKP İl Binası'na kadar gerçekleştirdikleri yürüyüşle hükümetin TEKEL işçilerine yönelik saldırılarını protesto ettiler.

Saat 17.00'de toplanan Türk-İş üyesi Tek Gıda-İş, Türk-Metal, TÜMTİS ve Yol-İş üyesi işçiler "Türk-İş Bursa Sendikaları" pankartı açarak sloganlarla Bursa AKP İl Binası'na yürüdüler. BDSP'nin çağrısıyla Bursa'daki ilerici devrimci kurumların bir araya gelerek oluşturdukları TEKEL İşçileriyle Dayanışma Platformu eyleme "TEKEL işçileri yalnız değildir! Yaşasın Sınıf Dayanışması" pankartı ile katılırken, ÖDP, Emek Partisi, TKP ve Halkevleri de eylemde yerini aldı.

Bursa AKP İl Başkanlığı önünde işçilere seslenen Türk-İş 8. Bölge Temsilcisi Mehmet Kanca 15 Aralık 2009 tarihinden beri devam eden TEKEL işçilerinin mücadelesinin her türlü baskılara rağmen 25 gündür sürdüğünü vurguladı. Tüm muhalefete ve tüm direnişlere rağmen TEKEL'in özelleştirildiğini, fabrikaların depo haline getirildiğini, çalışanlara iş verilmediğini ardından da kapatma kararı alındığını söyledi.

Hükümetin 12 bin TEKEL işçisine çözüm olarak sunduğu 4/C'nin kölelik düzeni olduğunu belirten Kanca, TEKEL işçisinin ve tüm emekçilerin kölelik düzenine karşı direndiğini ifade etti. Kanca Başbakana seslenerek, TEKEL işçisin önüne koyulan sandıktan 9628 işçinin eyleme devam kararı çıktığını belirti.

"TEKEL işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Geliyor geliyor genel grev geliyor!", "Hükümet istifa!", "Vatanı satanı biz de satarız!", "Ölmek var dönmek yok!" sloganlarının atıldığı eylemde "4/C' ye hayır!", "Yetim hakkı yemedik tütün tozu yedik", "Yan gelip yatmadık. Yatırıldık!" dövizleri taşındı.

Eyleme bini aşkın emekçi katıldı.

İletişim

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel

(224) 220 84 92

iscibulteni.bursa@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 522 * Fiyatı: 25 Kr * Ocak 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Aylen Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5/3 Fatih İstanbul Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı İstanbul Tel. (212) 577 54 92